

sygn. akt II Cz 1245/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

SO Tomasz Szaj

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014 r. w Szczecinie

w sprawie z powództwa (...)nieruchomości położonej przy ul. (...)w S.

przeciwko D. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 6 marca 2014 r. sygn. akt I Nc 1059/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Marzenna Ernest SSO Mariola Wojtkiewicz

sygn. akt II Cz 1245/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie sygn. akt I Nc 1059/13 odrzucił sprzeciw wniesiony przez pozwaną w dniu 25 października 2013 r. od nakazu zapłaty z dnia 2 października 2013 r.

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, że w dniu 2 października 2013 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaś w dniu 25 października 2013 r. strona pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty. Podpis pod sprzeciwem złożyła pełnomocnik pozwanej, a do sprzeciwu dołączono pełnomocnictwo procesowe w jednym egzemplarzu. W tej sytuacji pełnomocnik pozwanej został w trybie art. 130 § 1 k.p.c. wezwany do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez złożenie odpisu pełnomocnictwa procesowego, w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia sprzeciwu, a powyższe wezwanie zostało doręczone pozwanym w dniu 8 lutego 2013 r., natomiast w dniu 26 lutego 2014 r. pozwana nadała w urzędzie pocztowym odpis pełnomocnictwa.

Sąd I instancji stwierdził, że zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie. Sąd I instancji wskazał, iż ustawowy termin do uzupełnienia przez pozwaną braku formalnego sprzeciwu upłynął z dniem 15 lutego 2013 r., a więc sprzeciw podlegał odrzuceniu.

Sąd I instancji miał przy tym na uwadze, że pozwana wniosła o przedłużenie jej terminu do usunięcia braków formalnych, jednakże termin ten ma charakter ustawowy gdyż jego długość określa przepis art. 130 § 1 k.p.c. Nadto Sąd I instancji dodał, że dopuszczalność przedłużania terminu na podstawie art. 166 k.p.c. dotyczy wyłącznie terminów sądowych, czy terminów, których długość określa przewodniczący.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła pozwana i wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem twierdzeń w poniższym uzasadnieniu, bądź zmianę zaskarżonego postanowienia na postanowienie uznające, że uzupełnienie przez pozwaną braku formalnego nastąpiło w terminie. Pozwana stwierdziła, że zaskarżone postanowienie jest krzywdzące gdyż zamyka jej drogę do sądu i dalszego rozpoznania, a ponadto nie jest oparte na stanie faktycznym i łamie przepisy prawa.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż w dniu 25 października 2013 r. pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty do którego załączono oryginał pełnomocnictwa, zaś w dniu 8 lutego 2014 r. otrzymała ona wezwanie do uzupełnienia braku formalnego sprzeciwu poprzez złożenie odpisu pełnomocnictwa procesowego w terminie tygodnia.

Pełnomocnik pozwanej nie dysponowała odpisem pełnomocnictwa gdyż do sądu dołączyła oryginał pełnomocnictwa, zaś pozwana córka D. P. przebywa za granicą. Wskazała, iż w dniu 13 lutego 2014 r. udała się do sądu z pytaniem co w tej sytuacji należy zrobić. Sekretarka poleciła jej napisanie dwóch wniosków: o wydłużenie terminu do wykonania zobowiązania oraz o wykonanie kserokopii tego pełnomocnictwa, co pełnomocnik pozwanej uczyniła. W dniu 24 lutego 2014 r. otrzymała z sądu kserokopię pełnomocnictwa i w dniu 26 lutego listem poleconym przesała ją do sądu.

Pełnomocnik pozwanej podniosła, iż została wprowadzona w błąd przez udzielenie jej mylnej informacji przez pracownika sądu. Dodała, iż fakt zamieszkiwania przez pozwaną za granicą został przedstawiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty i w związku z tym uzyskanie od pozwanej drugiego egzemplarza pełnomocnictwa do niniejszej sprawy w dniach od 8 lutego 2014 r. do 15 lutego 2014 r. było nierealne. Wskazała, iż pozwaną nie reprezentuje profesjonalny pełnomocnik.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej jest niezasadne.

Przepis art. 503 § 1 k.p.c. stanowi, że pismo zawierające sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty, a w przypadku nakazu wydanego przez referendarza sądowego - do sądu, przed którym wytoczono powództwo. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym powinien odpowiadać wymaganiom przewidzianym dla każdego pisma procesowego określonym w przepisach art. 126–128 k.p.c. Zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych. Dokument pełnomocnictwa jest załącznikiem o jakim mowa w powołanym przepisie. Obowiązek zaś dołączenia pełnomocnictwa wynika z przepisu art. 89 § 1 k.p.c., który stanowi, że pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia (...)nr (...)w myśl którego dołączenie do pisma procesowego dokumentu pełnomocnictwa lub jego wierzytelnego odpisu jest, w myśl art. 126 § 3 k.p.c., warunkiem formalnym, wobec czego w razie niezachowania tego warunku należy wezwać do jego uzupełnienia w określonym terminie, stosownie do art. 130, 370 lub 373 k.p.c.

Wniesiony przez pełnomocnika pozwanej D. P. sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 października 2013 r., będący pierwszą czynnością procesową tego pełnomocnika, nie mógł otrzymać prawidłowego biegu, gdyż nie został dołączony odpis załącznika pisma procesowego - odpis pełnomocnictwa procesowego (k. 52-54).

Jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym (art. 130 § 1 k.p.c.). Tak też uczyniono w niniejszej sprawie. Pełnomocnik pozwanej została wezwana do złożenia odpisu pełnomocnictwa. Zobowiązanie doręczono pełnomocnikowi pozwanej w sobotę, dnia 8 lutego 2014 r. (k. 75). Termin do wykonania zobowiązania upływał z dniem, który nazwa odpowiada początkowemu dniowi terminu (art. 165 § 1 k.p.c. w związku z art. 112 k.c.) to jest w sobotę, dnia 15 lutego 2014r. W terminie tym pełnomocnik nie złożyła odpisu pełnomocnictwa. Wprawdzie w dniu 13 lutego 2014 r. pełnomocnik pozwanej wniosła o wykonanie kserokopii pełnomocnictwa procesowego dołączonego do sprzeciwu (k. 72), wnosząc jednocześnie o wydłużenie terminu do wykonania tego zobowiązania (k. 73). Oczywiście wniosek pełnomocnika powódki nie mógł skutkować wydłużeniem terminu określonego w przepisie art. 130 § 1 k.p.c.. Jest to termin ustawowy i nie może być skracany ani przedłużany przez Sąd.

Z powyższego wynika, że termin upłynął bezskutecznie. Przepis zaś art. 504 § 1 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie. Ze sformułowania zawartego w treści art. 504 § 1 k.p.c. „sąd odrzuca sprzeciw” wynika, że Sąd I instancji nie miał możliwości jakiegokolwiek innego działania poza obowiązkiem wykonania nakazu sformułowanego przez ustawodawcę.

Sąd Okręgowy nie znalazł zatem żadnych podstaw do zmiany czy też uchylecia zaskarżonego postanowienia i w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie pozwanej.

Na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, że jeżeli rzeczywiście pełnomocnik pozwanej otrzymała pouczenia, które doprowadziły do tego, że spóźniła z uzupełnieniem sprzeciwu, to pozwana ma prawo złożyć wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Termin do złożenia wniosku wynosi tydzień od doręczenia niniejszego postanowienia. Wraz z wnioskiem należy złożyć nowy sprzeciw z załącznikami.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)